

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713202428
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6713202428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., vo veci starostlivosti o maloletú I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa matky O. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., F. X, toho času L., Z. XXX/XX a otca Y. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., I. H. XXX/X, v konaní o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/95/2013-41 zo dňa 22. 04. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej I., nar. XX. XX. XXXX, výživným vo výške 180 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyhovel návrhu matky a zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 180 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Týmto došlo ku zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11P/50/2011-24 zo dňa 27. 10. 2011 v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd rozhodnutie odôvodnil tým, že manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené, dieťa bolo na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti otca a matka sa zaviazala platiť výživné 100 Eur mesačne (rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 11P/50/2011-24 zo dňa 27. 10. 2011, právoplatné dňa 30. 11. 2011); v čase tohto rozhodnutia matka dosahovala priemerný príjem 606,64 Eur, otec 1.050,48 Eur, obidvaja mali vyživovaciu povinnosť len k maloletej I..

Vzhľadom na vôľu maloletej I. žiť s matkou, ako aj vzhľadom na zmenu pomerov na strane všetkých účastníkov konania, podala matka návrh na zmenu výchovného prostredia s určením výživného 200 Eur mesačne. I. od 01. 09. 2012 nastúpila na Strednú pedagogickú a sociálnu akadémiu v X., čím došlo k zvýšeniu výdavkov, spojených s nákupom školských pomôcok, s úhradou cestovného, s ubytovaním na internáte a iných nevyhnutných potrieb. Matka maloletej dňa XX. XX. XXXX. uzatvorila manželstvo, z ktorého sa dňa XX. XX. XXXX narodil maloletý M.. Jej príjem predstavuje 561 Eur mesačne, poberá rodinné prídavky na syna; manžel pracuje s príjmom 750 Eur. Mesačne platia za byt 137 Eur, za plyn 10 Eur, za elektrinu 39 Eur, splácajú úver za byt 340 Eur.

Otec s návrhom na zmenu výchovného prostredia maloletej súhlasil, nesúhlasil s výškou výživného a prejavil ochotu prispievať 100 Eur mesačne. Poukázal na svoje mesačné výdavky na úver za dom

460,24 Eur, na elektriku 60 Eur, na vodu 20 Eur, na plyn 120 Eur, na koncesionárske poplatky 4,60 Eur, cestovné 21 Eur, internet a mobil 20 Eur. Žije s priateľkou, ktorá má príjem 600 Eur, ale na nákladoch na bývanie sa nepodieľa.

Súd výživné stanovil v sume 180 Eur mesačne, považujúc ju za primeranú zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca, pretože podľa potvrdenia zamestnávateľa jeho príjem predstavoval v roku 2012 priemerne 1.143 Eur a v roku 2013 (január až marec) 1.209 Eur mesačne. Prihliadol na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni obidvoch rodičov, ako aj na to, že matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k dieťaťu z terajšieho manželstva. Takto stanovené výživné spolu s rodinnými prídavkami a časťou finančných prostriedkov zo strany matky bude v súčasnosti postačovať na pokrytie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), pretože konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Proti vyššie uvedenému rozsudku v časti výroku o určení výživného podal otec maloletého dieťaťa odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvého stupňa zmenil tak, že ho zaviazne platiť výživné 100 Eur mesačne, prípadne žiadal, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytýkal, že napriek vykázanému príjmu otca, matky a potrebám maloletej dcéry stanovil výživné v neprimeranej výške. Súd sa podľa jeho názoru nevysporiadal dôkladne s jeho výdavkami tak, ako ich uvádzal na pojednávaní (úver 460,24 Eur, elektrika 60 Eur, voda 20 Eur, plyn 120 Eur, rozhlas a televízia 4,64 Eur, cestovné 21 Eur, telefón a internet 20 Eur). Okrem uvedených mesačných výdavkov má aj ročné výdavky na poistenie domu (61,34 Eur), komunálny odpad (23 Eur), daň z nehnuteľnosti (47 Eur), palivové drevo (300 Eur). Vlastní len motorku, za ktorú platí ročne povinné poistenie 76 Eur s mesačným výdavkom na benzín 250 Eur. Na odporúčenie zamestnávateľa externe študuje v 1. ročníku Strojníckej fakulty vo L., kde len ročný poplatok stojí 800 Eur. Okrem toho, po pojednávaní pred Okresným súdom Zvolen došlo na jeho strane k výraznej zmene pomerov, pretože dňa XX. XX. XXXX uzatvoril manželstvo s priateľkou S. U., nar. XX. XX. XXXX, ktorá od XX. XX. XXXX nastúpila na rodičovskú dovolenku, pretože dňa XX. XX. XXXX očakávala narodenie ich spoločného dieťaťa, čím mu pribudnú ďalšie dve vyživovacie povinnosti.

Matka maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že napadnutý rozsudok ako vecne správny navrhuje potvrdiť, pričom poukázala na ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p., v ktorom je zakotvené, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, preto sa prvostupňový súd ani nemohol zaoberať okolnosťami, ktoré v čase jeho vyhlásenia rozhodnutia neexistovali.

Kolízny opatrovník žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ustanovením § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „ZR“), ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 78 ods. 1 citovaného zákona, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového

súdu, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a správne a z toho vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené náležitým preskúmaním rodinných a sociálnych pomerov účastníkov.

Otec v odvolaní uviedol skutočnosti, ktoré neboli prvostupňovému súdu známe. Priložil k odvolaniu sobášny list o uzavretí manželstva s priateľkou S. U. a uviedol, že z tohto manželstva sa malo narodiť maloleté dieťa. Na výzvu odvolacieho súdu na preukázanie tejto skutočnosti otec zaslal rodný list maloletého V. V., narodeného dňa XX. XX. XXXX matke F.. S. V. a otcovi Y. V..

Odvolací súd po zvážení príjmov, výdavkov, možností a schopností na strane obidvoch rodičov maloletej I. ako aj jej potrieb musí konštatovať, že rozhodnutie prvostupňového súdu je napriek zmenenej situácii - pribudnutím počtu vyživovacích povinností na strane otca - správne. Otec nedôvodne vyčíta okresnému súdu nedôsledné vysporiadanie sa s jeho výdavkami s poukazom na jeho ďalšie výdavky, pretože zo zápisnice z pojednávania zo dňa 22. 04. 2013 (č. I. 38 spisu) a z odôvodnenia rozsudku vyplýva opak.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia len dodáva, že v súvislosti s určením výživného na maloleté dieťa sú právne irelevantné tvrdenia otca ohľadom jeho ďalších, nie nevyhnutných výdavkov, a to na štúdium na vysokej škole (800 Eur ročne), ako aj, že výdavky na spoločnú domácnosť, v súčasnosti už s manželkou, a na úver, hradí výlučne on sám. Zákon o rodine v § 62 ukladá rodičom prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pretože dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pre inými výdavkami rodičov a súd pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pokiaľ okresný súd ustálil, že otec maloletého dieťaťa je schopný platiť na maloletú I. výživné vo výške 180 Eur mesačne, pričom v čase vyhlásenia tohto rozsudku neexistovala ešte jeho ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému V. (narodenému až po vyhlásení rozsudku), ani k jeho manželke (manželstvo uzatvoril tiež po vyhlásení rozsudku), tento názor zdieľa aj odvolací súd. Otec zo svojho príjmu cca 1.200 Eur je schopný prispievať na výživu maloletej I. takto stanoveným výživným. Súčasná manželka otca, s ktorou žije v spoločnej domácnosti (to, že žije, potvrdil sám otec vo svojom odvolaní ako aj pred prvostupňovým súdom), je povinná zo svojho príjmu prispievať na spoločnú domácnosť ako aj na výživu ich spoločného dieťaťa.

V tejto súvislosti je možné ešte skonštatovať, že v čase zverenia maloletej I. do osobnej starostlivosti otca matka platila výživné de facto vo výške 1/6 zo svojho príjmu (príjem 606 Eur, výživné 100 Eur). Teda je spravodlivé, aby otec prispieval za rovnakých skutkových okolností výživným, ktoré predstavuje cca 1/6 jeho príjmu (príjem 1.209 Eur, výživné 180 Eur).

Odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil, pretože dospel k záveru, že nebol dôvod na jeho zmenu (§ 220 O. s. p.) ani na zrušenie (§ 221 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.